

Full diocesà

30 d'octubre del 2022

p4 i p5 —El frontal florentí, a la Seu de Manresa

p7 —Els bisbes es pronuncien sobre la «Llei Trans»

Ningú sense llar!

Garantir la protecció social és un dret fonamental per a sortir de la situació en què es troben moltes persones i famílies. Hi ha d'haver mesures per a prevenir les situacions d'exclusió social, polítiques públiques amb recursos i eines perquè sigui una realitat que tothom pugui viure amb dignitat i en una llar digna, amb pau i amb seguretat.

Les persones que viuen al carrer o bé en habitatges inadequats, o en habitatges insegurs pendents d'una ordre de desnonament, han de tenir les eines necessàries per a elaborar el seu projecte de vida i viure com a ciutadans de ple dret. Connectem amb una mirada àmplia i complexa de les realitats i els itineraris vitals. Les persones sense llar són cada vegada més joves i diverses. Cada cop hi ha més dones que pateixen situacions invisibles per a la societat.

D'altra banda, «desconnectar-se» en aquest món és una pèrdua de possibilitats i oportunitats. Per a les persones que es troben en greu exclusió social, viure desconnectades és perpetuar la seva situació.

Per a superar l'exclusió és important i necessària:

La connexió amb els serveis públics de la comunitat on un viu.

La connexió amb relacions socials o relacions familiars.

La connexió amb la pròpia salut física i mental, i la connexió amb els propis recursos personals i possibilitats.

(Continua a la pàgina 6.)

FORA DE COBERTURA

Sense cobertura sanitària, social o legal.
Sense una llar digna.
Sense suport i sense xarxa.

NO DEIXIS QUE ES QUEDIN A FORA

NINGÚ SENSE LLAR

Campanya de persones sense llar, 30 d'octubre de 2022.

ORGANITZA

COL·LABORA

FINANÇA

«Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva»

Diumenge XXXI durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de la Saviesa

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosada que cau a terra al matí.

Justament perquè ho podeu tot us apiadeu de tothom i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho. Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? Què continuaria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho planyeu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present en tots.

Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i, servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i creguin en vós, Senyor.

(11,23-12,2)

Salm responsorial

Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.

[144]

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor.

Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i a la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

(1,11-2,2)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, corre-

gué endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de passar. Quan Jesús arribà en aquell indret alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva.» Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador. Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat els restitueixo quatre vegades més.» Jesús li digué: «Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut.»

(19,1-10)

«Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador»

Zaqueu

Carles Riera i Fonts, *pvrre*.

Quan sent parlar de Jesús, el pensament de Zaqueu s'il·lumina. Prenent la iniciativa de cercar el Fill de Déu —beneïda inquietud—, aquell home ric però infeliç fa mans i mànigues per veure'l.

Qui ve a trobar el qui està perdut el crida pel seu nom i, obrant en ell el miracle de l'amor de Déu, l'allibera de la seva consciència turmentada. Atansar-se a Jesús vol dir allunyar-se de les riqueses mal adquirides i enganyoses, restituir el que havia estat sostret, encarar el demà amb una voluntat nova.

El Déu ètic ha nascut a l'interior de Zaqueu. Voltaire afirmava que si Déu no existís caldria inventar-lo (!), car altrament tot s'hi val i... visca la Pepa! No. Una consciència recta, la llei de Déu inscrita en el cor humà, t'ensenya a obrar el bé.

Hem de saber viure cada moment de la nostra història, valorar-lo com a decisiu i molt significatiu, i deixar-nos sorprendre —com Zaqueu— per l'acció divina.

Si restem oberts a Déu, la salvació entrarà a casa nostra. Jesús és capaç de transformar en vida nova el Zaqueu que cada un de nosaltres porta a dintre.

La imatge

Jesús es fixà en Zaqueu, un publicà, que s'havia enfilat a un arbre per veure'l i el convidà a casa seva. Aquell home, avorrit per tothom, se sentí acollit pel mestre. El rebé amb alegria i feu un canvi tan radical que arribà fins a la carter. A semblaça de Jesús, superem marginacions. Quantes conductes antisocials tenen l'arrel en carències afectives! I, com Zaqueu, posem-nos a tret de Jesús. Deixem-lo entrar a casa. Ell ve a salvar-nos i a desfer-nos del feix feixuc dels nostres egoismes.

Zaqueu (1430). Mestre Alexander

Agenda

Lit. hores: Setmana III

31 dilluns

—Sant Quintí, mr.

Fl 2,1-4/Salm 130/Lc 14,12-14

1 dimarts

Solemnitat de Tots Sants

Novembre, consagrat a les ànimes del purgatori

Ap 7,2-4.9-14/Salm 23/1 Jo 3,1-3/
Mt 5,1-12a

2 dimecres

Commemoració dels Fidels Difunts

Lectures de difunts

3 dijous

—Santa Sílvia

—Sant Pere Almató, dominic

—Sant Ermengol, bisbe

—Sant Martí de Porres, dominic

Fl 3,3-8a/Salm 104/Lc 15,1-10

4 divendres

—Sant Carles Borromeu, bisbe

Fl 3,17-4,1/Salm 121/Lc 16,1-8

5 dissabte

—Sant Zacaries i Elisabet (Isabel), pares de Sant Joan

—Santa Àngela de la Creu, fund.

Festa de les Santes Relíquies

Fl 4,10-19/Salm 111/Lc 16,9-15

6 diumenge XXXII de durant l'any / Cicle C

Els sants i beats màrtirs del segle XX

—Sant Sever, bisbe de Barcelona

Sant Lleonard de Noblac, anacoreta

Dia i col·lecta de l'Església Diocesana: "Germanor".

2M 7,1-2.9-14/Salm 16/2Te 2,16-3,5/Lc 20,27-38

El frontal florentí torna a exhibir-se a la Seu de Manresa

Redacció

El divendres dia 7 d'octubre es va presentar el «frontal florentí» restaurat i en la seva nova ubicació dins la basílica de Santa Maria de la Seu de Manresa.

Es tracta d'un brodat italià del segle XIV, de 91 cm d'alçada per 333 d'amplada, fet amb fils de seda, de plata daurada sobre un doble llenç de lligament pla (tafetà). S'hi pot apreciar el dibuix preparatori a les zones on el brodat no s'ha conservat i també la firma, feta amb fil i agulla, del brodador florentí Geri di Lapo sota l'escena central de la crucifixió. El pal·li és considerat internacionalment com una de les obres mestres del brodat florentí —l'anomenat *opus florentinum*— per la seva bellesa i brillant execució.

La restauració de l'obra i l'adequació de la capella expositiva s'han dut a terme en el marc del programa «Temps de gòtic», un acord de col·laboració entre el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i la Fundació bancària «La Caixa».

El procés s'inicià el 9 de setembre del 2021 amb el trasllat del frontal des del Museu Històric de la Seu al CRBMC. Un cop allà, es començà la restauració de l'obra. En paral·lel, es dugueren a terme les tasques d'adequació del nou espai expositiu i la confecció de la vitrina. El dia 5 d'octubre del 2022, finalment, el pal·li tornava a la Seu de Manresa i es donava per acabat el periple.

La presentació de l'obra a la capella de la Mare de Déu de Lurdes es fer en un acte públic amb una gran afluència de ciutadans i comptà amb la participació de la consellera de Cultura, Natàlia Garriga; l'alcalde de Manresa, Marc Aloy; el bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova; el director del Departament de Coordinació Territorial de la Fundació «La

Caixa», Josep Ollé, i el rector de la basílica i president del capítol de canonges de la Seu, Mons. Joan Hakolimana.

La restauració

L'objectiu principal de la intervenció de conservació-restauració ha estat aconseguir una estabilització dels materials per a la seva conservació a llarg termini, millorar la seva llegibilitat i l'accessibilitat al públic.

El pal·li presentava un estat de conservació extremadament fràgil, amb alteracions evidents localitzades a les cantonades i a la part inferior, coincidint amb les àrees que presentaven pèrdues de suport original. També presentava taques de rovell, fissures, forats, pèrdua de cohesió dels fils metàl·lics i restes d'insectes. Les taques de cera i la notable pèrdua de fils de l'obra testimonien l'ús que se'n feia en oficis litúrgics.

Abans d'iniciar els tractaments es va fer un examen preliminar exhaustiu, amb la documentació corresponent, i un estudi científic-tècnic amb anàlisis de laboratori i imatges amb diferents radiacions, etc. S'han fet servir tècniques fotogramètriques per a obtenir una ortofotografia (fotografia geomètricament exacta) d'alta resolució i un model 3D de detall de la part central del pal·li. S'ha publicat l'ortofotografia en el perfil de Giravolt del visor Nira i el model 3D en el perfil de Giravolt a Sketchfab. La intervenció va començar amb la separació del frontal del bastidor, l'extracció dels gavarrots i la retirada de la tela, de color verd, no original, que emmarcava l'obra i que amagava part de la sanefa perimetral. Es va prosseguir amb una primera fase de neteja de l'anvers i del revers, mitjançant una microaspira-

ció per tal d'eliminar la brutícia superficial. Els fils metàl·lics mig despresos o que s'havien deixat anar es van reubicar i subjectar d'un a un, amb cosits, seguint un ritme preestablert. Pel que fa a les pèrdues de suport, fissures i forats, es van consolidar i reintegrar cromàticament amb noves teles, tenyides expressament del color de les zones a tractar. Un cop conclosa la consolidació, el revers del frontal es va protegir amb un folre de lli de color natural i lliure d'aprest.

L'adequació de l'espai

El frontal florentí ara s'exposa a la capella de la Mare de Déu de Lurdes. Aquest emplaçament s'ha escollit perquè disposa de les millors condicions per a la correcta conservació de l'obra i alhora l'acosta a la seva funció litúrgica. En tractar-se d'un Bé Cultural d'Interès Nacional, les intervencions fetes a la capella han mantingut la integritat de l'edifici, preservant-ne els valors històrico-arquitectònics. S'ha dut a terme un tractament superficial dels paraments de la capella, s'han eliminat les portes corredisses de la reixa de ferro preexistent per a evitar vibraci-

ons i facilitar la contemplació del pal·li i també s'hi ha incorporat un plafó informatiu. La vitrina expositiva és un encàrrec fet a mida per a l'obra.

El frontal florentí

El manresà Ramon Saera encarregà l'obra al brodador florentí Geri di Lapo i la dugué a Manresa. L'any 1357 el deixà en herència a la basílica de Santa Maria de la Seu. L'any 1888 la peça es va exhibir a l'Exposició Universal de Barcelona i després passà a formar part del fons del Museu Episcopal de Vic, fins a l'any 1901, en què va tornar a Manresa per a l'Exposició General Manresana. L'any 1929 es pogué veure a l'Exposició Internacional de Barcelona i durant la guerra civil espanyola el Comitè de defensa del patrimoni artístic la salvaguàrdà, primer a la Cova de Sant Ignasi i després (1938) a Darnius (Alt Empordà). El pal·li ha estat restaurat diverses vegades. L'última restauració es dugué a terme al Museu Tèxtil i d'Indumentària de Barcelona, l'any 1992, amb motiu de l'exposició «Catalunya medieval». L'obra quedà exposada al Museu Històric de la Seu de Manresa.

Cadena de pregària per les vocacions

Un any més, el Secretariat Diocesà de Foment de les Vocacions es vol unir a la «Cadena de pregària per les vocacions» organitzada a nivell de tot Catalunya. Durant tots els dies i totes les hores del mes de novembre hi haurà persones o grups pregant, tot formant aquesta cadena ininterrompuda de pregària per les vocacions. A la nostra diòcesi de Vic li correspon organitzar-ho els següents dies: el dilluns 7, el dijous 17 i el diumenge 27 de novembre (les 24 hores del dia).

Per a poder-vos-hi unir i formar una bona graella horària, adreçeu-vos a Mn. Jaume Casamitjana (tels. 938832655 / 656366337) o per correu electrònic (vocacions@bisbatvic.org). Trobareu el material a les vostres parròquies, així com a la pàgina www.cadenadepregaria.cat

Bus per a participar en les Jornades Interdiocesanes de Catequesi

Tenen lloc a Solsona el dissabte 5 de novembre (veg. p. 7). Les parades seran a Vic (8h, estació d'autobusos) i a Manresa (8:45, Pl. dels Infants). El retorn, el dissabte, acabats els tallers (cap a les 18h). Per a inscripcions: catequesi@bisbatvic.org (indicant nom, mòbil i parada).

Manifest de Càritas per la campanya per les persones sense llar

Redacció

(Prové de la pàgina 1.)

La connexió amb la pròpia DIGNITAT, mereixedores del dret a la llibertat, a l'educació, a la cultura, a la sanitat, a la feina, a l'habitatge, a construir una família, a participar de la societat on vivim, amb connexió amb el dret a la VIDA.

Creiem que cal implantar estratègies que ajudin a pal·liar aquesta situació (...).

Demanem:

A les administracions públiques:

- L'existència d'un parc públic d'habitatge social per a persones i famílies que pateixin manca d'habitatge digne. La llar és un instrument fonamental per a aconseguir sentir-se ciutadà amb tots els drets.
- Desenvolupar unes polítiques públiques de prevenció del sensellarisme que s'anticipin a la pèrdua de la llar i que garanteixin l'accés als recursos adequats.
- Demanem també a les administracions que connectin amb les realitats de les persones sense llar. Que connectin amb les dificultats d'intentar sortir de l'exclusió i que apliquin polítiques d'habitatge social. L'habitatge és un dret bàsic que actualment és vulnerat.

Als mitjans de comunicació els demanem que la seva capacitat de transmetre sigui una eina que ajudi a millorar la qualitat de vida, que siguin sensibles a les situacions que ens envolten, acostant la ciutadania a la situació de les persones i famílies

vulnerables i que ajudin a desmitificar estereotips i prejudicis. Als nostres veïns i veïnes us diem que les dificultats per a l'habitatge i el sensellarisme són sempre una vulneració de drets que té solució. Superem els prejudicis i les pors, i us convidem a conèixer les diferents situacions personals i socials de molta gent perquè entre tots busquem el benestar general per sobre del particular, per tal de fer una societat més justa. Quan s'arriba a una situació de vulnerabilitat i de desconexió no és gens fàcil sortir-ne, tot i que hi ha persones, entitats i institucions que estem acompanyant, donant veu i sensibilitzant la societat a fi que hi hagi una garantia d'accés als drets i una protecció social real.

Diguem prou! Ningú sense llar! No permetem que ningú quedi desconnectat! Que ningú no quedi fora de cobertura.

Unes dades

Segons Càritas (informe Foessa 2022):

1 de cada 5 llars de l'Estat espanyol pateix exclusió residencial.

El 2,3% de llars pateix algun tipus d'amenaça d'expulsió de l'habitatge.

El percentatge de llars que viu en zones marginals s'ha quadruplicat els darrers anys.

Dia de l'Església diocesana, col·lecta de Germanor

Diumenge vinent, 6 de novembre

Diumenge vinent, 6 de novembre, celebrem el Dia de l'Església Diocesana, un dia de festa i acció de gràcies perquè junts aconseguim una església diocesana i una parròquia viva, apassionada per Jesucrist i lliurada als altres. Una realitat possible, gràcies al temps, les qualitats, la pregària i el suport econòmic de tot el poble de Déu.

Amb aquest Dia de l'Església diocesana es fa una crida a tots els fidels a prendre consciència de la necessitat de contribuir al sosteniment de l'activitat de les diòcesis. Les aportacions voluntàries són fonamentals per a poder desenvolupar la tasca pastoral i social que realitza l'Església de Vic o de Solsona.

Us recordem que, a través del portal www.donoamiiglesia.es (al bisbat de Vic, també <https://www.parroquies.bisbatvic.org/>), qualsevol persona pot fer un donatiu a la seva parròquia o diòcesi de forma online.

Es pot aportar una quantitat puntual o periòdica. Només cal indicar el destí de l'aportació econòmica, la quantitat, la periodicitat i omplir les dades personals i bancàries. Hi ha importants desgravacions.

També tots els bisbats aquests dies estan distribuïnt la revista «La nostra Església», informant del balanç econòmic anual i fent una mica de memòria de les activitats i de la vida eclesial.

Inquietud episcopal per la «Llei Trans»

Publiquem alguns fragments de la nota de la Subcomissió Episcopal per a la Família i Defensa de la Vida de la Conferència Episcopal (CEE) davant de l'anomenada «Llei Trans», tot i que en el text també esmenten la nova llei de l'avortament.

La Llei Trans «conté en el seu articulat elements realment preocupants d'imposició de la teoria *queer*, teoria que qüestiona radicalment la identitat sexual de les persones, en tots els àmbits de la vida personal, familiar i social, establint i imposant arbitràriament una única concepció antropològica».

«És cridaner que s'hagi incrementat considerablement el nombre d'adolescents que demanen canviar de sexe sense presentar una autèntica disfòria de gènere, sinó com a manifestació d'instabilitats afectives pròpies d'aquesta edat. Tots els estudis científics coincideixen que més del 70% dels nens que demanen canviar de sexe, quan passen l'adolescència no continuen demanant el canvi.»

Notícies Breus

Enric Benavent, de Tortosa a València

A migdia del dilluns 10 d'octubre la Santa Seu va fer públic que el papa Francesc havia nomenat arquebisbe de València Mons. Enric Benavent Vidal.

Mons. Benavent és bisbe de Tortosa des de l'any 2013 i substitueix en el càrrec el cardenal Antonio Cañizares Llovera, arquebisbe de València des del 2014. Mons. Benavent, nascut en 1959 a Quatretonda (València), fou bisbe auxiliar de València abans d'anar a Tortosa.

Jordi Soriano, president de l'ACO

Jordi Soriano Márquez va ser escollit president del moviment Acció Catòlica Obrera (ACO) en el context de la celebració de la 69a Jornada General i compartirà la responsabilitat amb la presidenta Rocío Elvira. D'altra banda, Pepe Rodado és el nou consiliari general, prenent el relleu de Pepe Baena, que ho ha estat els darrers quatre anys. «Un Consell que enamora. "Jo soc el camí, la veritat i la vida" (Jn 14,6)», fou el lema de la jornada, celebrada el dia 12 d'octubre.

El dellà se'ns ha apropat

Romà Casanova, bisbe de Vic

Una expressió de les persones grans de les poblacions de la ribera de l'Ebre referint-se a l'altra banda del riu era en genèric «dellà». Així, per exemple, el meu avi utilitzava aquesta adverbial per a anomenar la població que estava a prop, quant a distància, però llunyana pel riu que ens separava. Des de fa uns quants anys la cosa ha canviat totalment, perquè un pont uneix les dues ribes de l'Ebre, i ara, doncs, el «dellà» se'ns ha apropat. Faig aquesta explicació per reflexionar sobre el més enllà que la nostra fe cristiana ens obre com un horitzó d'esperança. La mirada materialista de la persona humana duu a una visió sense esperança: amb la mort tot s'ha acabat, no hi ha res més. Aquesta mentalitat, present amb força en la nostra societat, pot anar afeblint la nostra esperança cristiana.

El més enllà que la nostra fe cristiana ens obre és un horitzó d'esperança

Els cristians creiem en la vida eterna i en la resurrecció a la fi dels temps. L'obra del Déu creador i salvador culmina en la realitat del segle venidor, en el cel nou i la terra nova de la plenitud de l'obra de la misericòrdia de Déu. Ell no ens abandona en mans de la mort, sinó que en Crist, mort i ressuscitat, ens ha obert la porta de l'esperança. Utilitzant la imatge del dellà i del pont, Jesús és el qui ens ha apropat el dellà. Ell és el pont que ens fa possible la vida eterna i la resurrecció. I, al mateix temps, també és el qui fa possible que, mentre caminem per aquest món, ja tastem les primícies del regne venidor.

En una carta, sant Pau expressa als corintis la seva perplexitat en assabentar-se que alguns, tot i creure en Jesucrist, no accepten la resurrecció dels morts; i davant aquest fet els diu: *Si l'esperança que tenim posada en*

Crist no va més enllà d'aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots els homes (1Co 15,19). Negar la resurrecció dels morts és no acceptar l'omnipotència de Déu i la força del seu amor que en Crist ha manifestat plenament. La mort ha estat vençuda per Crist, i la persona humana, creatura de Déu, redimida per Crist, és una unitat en el seu cos i el seu esperit. La redempció és de tots els homes i de tota la persona: cos i ànima.

El dellà se'ns ha apropat. Per això també hem de lluitar perquè en aquest món, amb la força de la gràcia de Déu, es facin presents les primícies del cel nou i la terra nova. El Concili Vaticà II ens ensenya: «Però l'expectació davant una terra nova no ha d'ofegar, ans esperonar a cultivar aquesta terra, en la qual creix aquell Cos de la nova família humana que ja pot presentar algun esbós del nou segle» (GS, 39).

